

Dirk Ceyskens (50) woont hier met zijn partner An-Michèle (29), zoon Lyandro (20) en dochter Aurélie (11).

ten huize van

De futuristische villa van Dirk in Heusden-Zolder

De villa van Dirk in Heusden-Zolder maakt niet alleen indruk door de riante oppervlakte van 2.000 m², maar ook door de vele technische hoogstandjes. Ramen die in de vloer verdwijnen, de bodem van het zwembad die omhoog komt, verwarming via glas... «Huis en tuin moesten voor mij in elkaar overvloeien.»

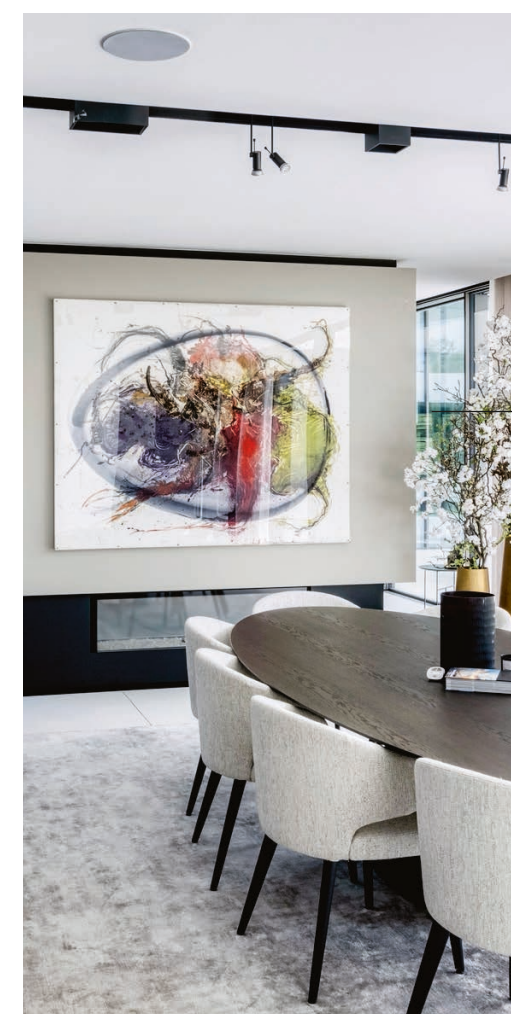
Björn COCQUYT

De villa zou evengoed in Beverly Hills kunnen staan. Niet toevallig werden hier al scènes gedraaid voor films en tv-series.

Wat hebben Vincent Kompany en Dirk Ceyskens met elkaar gemeen? Het zijn beiden mannen van glas. Daar waar de Burnley-coach die bijnaam overhield aan zijn blessuregevoeligheid als speler, slaat het bij de Limburgse ondernemer op de vindingrijkheid waarmee hij glas integreert in de bouw. Met zijn firma Group Ceyskens is hij dan ook wereldwijd actief. Van de VS over Mauritius tot in China. «Mijn vader startte in 1965 zijn glasbedrijf op. Hij en mijn moeder werkten er van vijf uur 's morgens tot acht uur 's avonds. Daar paste ik voor, maar toch ben ik na mijn studies in de zaak beland. Om ons te onderscheiden, vond ik dat we iets unieks moesten aanbieden en daarop begonnen we bijzondere high-end producten te ontwikkelen. We werken bijvoorbeeld samen met UHasselt aan een dynamisch glas dat zich automatisch aanpast aan het zonlicht en een zonwering overbodig maakt omdat het glas er zelf een is.» Zodra het op punt staat, zal het ongetwijfeld

een plaats krijgen in Dirks gigantische villa tussen alle andere vernieuwende toepassingen. «Het was een droom om een huis als dit te kunnen bouwen. Het is zo opgevat dat ik met een gesloten gevel aan de voorkant privacy heb ten opzichte van onze bedrijfsgebouwen. Achteraan is alles open voor maximaal contact met de tuin. Qua architectuur wilde ik geen strakke doos, maar een U-vorm voor meer geborgenheid en verbondenheid tussen de ruimtes. En de schuine lijnen maken het ontwerp speelser.» Het meest opmerkelijke is dat er schijnbaar geen opdeling is tussen binnen en buiten. Ramen van vier meter hebben flinterdunne profielen om het uitzicht te vrijwaren, andere verdwijnen achter muren of zakken zelfs weg in de grond. «Een huis en een tuin moeten voor mij een eenheid vormen waarbij de verschillende onderdelen spontaan in elkaar overvloeien. Dat is hier gelukt.» Nog een blikvanger is het zwembad met een bodem die omhoog komt. Zo wordt het in geen tijd omgetoverd tot een dansvloer. Een andere innovatie is niet eens zichtbaar: een metalen coating die in het glas is ingewerkt waardoor de ramen dienst doen als verwarming. «De warmtebehoefte van dit huis is niet zo groot. De temperatuur blijft heel constant, omdat alles stevig geïsoleerd is. En de energie die ik nodig heb, wek ik onder meer op met de zonnepanelelschans op het bedrijfsterrein waarmee we 1,3 megawattuur genereren. Het plaatje moest niet alleen mooi ogen, maar ook kloppen qua duurzaamheid.»

Kleurrijke persoonlijkheid

«Ik vind kunst heel dankbaar om meer persoonlijkheid en kleur in huis te brengen. Ik ben een grote fan van alles wat Koen Vanmechelen doet. Het is dan ook geen toeval dat een werk van hem zo'n centrale plaats kreeg, boven de haard tussen de zit- en eethoek», zegt Dirk. De ellipsvormige eettafel van Emmobili, de stoelen zijn van Minotti. In de patio staan imitatievarens en een -boom. «Omdat er daar te weinig rechtstreeks zonlicht is, zouden echter nooit goed aarden.»

«Grenns tussen binnen en buiten valt echt weg»

Waar is dat zwembad? Daar is dat zwembad!

«Ik ben nogal sportief en zwem viermaal per week. Dat lukt alleen maar omdat ik een binnenzwembad heb. Iedereen raadt het mij af, voor de typische vochtige geur en de galm, maar door genoeg onderzoek te doen en de juiste oplossingen te zoeken, heb ik daar niet de minste last van. Omdat ik tijdens de zomer geen binnenzwembad wilde, installeerde ik ramen die volledig wegschuiven met erboven een zwenkende hoek in de gevel, dus zonder steunpilaar onder.» De bodem van de kuip van 17 bij 6 meter is beweegbaar, waardoor de diepte van het water naar wens kan worden ingesteld. Op zijn hoogste niveau ligt de bodem gelijk met de vloer eraast.

Foto's Maarten De Bouw

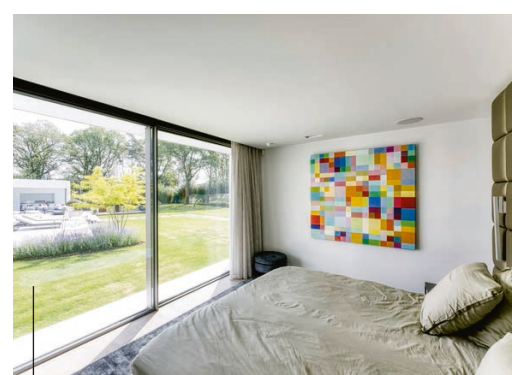
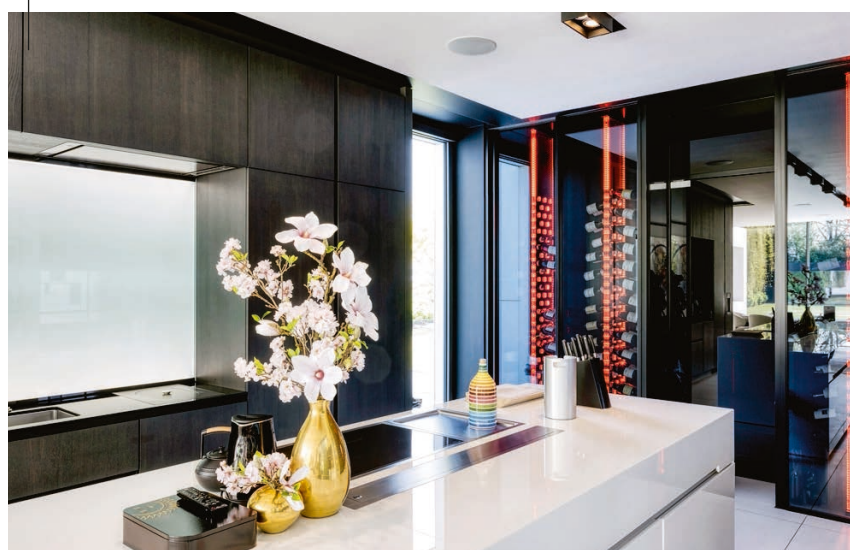
Weg met die ramen

Met een simpele druk op een knop zakken de imposante raampartijen van drie meter hoog de grond in. Nauwelijks een minuut later zijn ze verdwenen. Geen sprake meer van een grens tussen binnen en buiten, want de bovenkant van de weggezakte profielen zijn afgewerkt met dezelfde tegel als die van het terras en de woonkamer. Het systeem kreeg de naam Disappear Window. Met Italiaans design, waaronder een zitbank van Minotti, en een klassieker, zoals de booglamp Arco van Flos, wordt de ruimte stijlvol aangekleed.

Flesje kraken

De keuken is een weerspiegeling van de woning: bedenk het en het is aanwezig. Alle mogelijke toestellen — van het topmerk Gaggenau — kregen er een plaatsje. Van een ingebouwde frituse over een teppanyaki tot een resem ovens. De meeste aandacht gaat uit naar een indrukwekkende vinotheek. «Er is plaats voor zo'n 300 flessen. Links de witte, rechts de rode. Ze rusten in een verlichte glazen constructie die ik maakte. De vinotheek is niet alleen decoratief, maar ook handig om samen met gasten een gepaste fles uit te kiezen», lacht Dirk. Het eiland bestaat uit hetzelfde materiaal als de gevel, maar dan gepolierd.

Goedgeluimd

De hoofdslaapkamer bevindt zich op de benedenverdieping, in een soort van box die uit de woning steekt en een stukje zweeft. «Zodra we ontwaken, openen we de gordijnen en kijken we uit op een decor waar je alleen maar goedgeluimd van kunt worden. In de tuin wilde ik het strakke van het gazon wat doorbreken en daarom koos ik voor lavendel en een paar meerstammige boompjes die ook een beetje kleur brengen.» Het werk aan de muur is van Georges Meurant.

Openluchthuis

«We hebben er lang op moeten wachten, maar nu het mooi weer is, probeer ik om zoveel mogelijk tijd buiten door te brengen.» Het terras is bijna een openluchthuis op zichzelf, met een eethoek, een loungezone met meubels van Jati & Kebon, een keuken en een jacuzzi die in de grond is ingewerkt. De weinig smaakvolle overkapping die de kuip doorgaans afsluit, verving Dirk door twee verrobbare banken. De buitenkeuken in de achtergrond, met Boretti-fornuis, wordt afgeschermd met ramen die wegschuiven in een verborgen wand tussen de binnen- en buitenmuur. Afhankelijk van de wind kan een onderdeel zelfs 75 graden gedraaid worden.

Gezien?

Een goudkleurige levensgrote giraf kijkt naar het Carhouse. Dirk kan de wagens wegwijden over een pad van grasdallen.